

трибуна

АРСЕНАЛ

Приемник на в. "Заводска трибуна"
Издание на "Арсенал" АД

на стр. 2

Ветеранът-химик
инженер Антонка Кънчева

20 март 2015 г. • година IV • брой 101

Акценти

INDEX 2015 - НОВИ ВЪЗМОЖНОСТИ ЗА „АРСЕНАЛ“ „Арсенал“ е позната марка в цял свят, търсят ни

Добри новини, нови приятели, нови възможности за сътрудничество, нови пазари, затвърден имидж и респект и няколко нови големи опции за договори за изпълнение.

Такава е равносметката от тазгодишното 9-то участие на „Арсенал“ в едно от най-големите и престижни международни изложения за военна техника в света - INDEX 2015.

Изложението бе много положително за нас, защото затвърдили отношенията си с нашите традиционни партньори от Близкия Изток и Африка, открихме и нови възможности за сътрудничество.

Продължава на стр. 3

В ЗАВОД 4 ПРИЕХА 1000-ИЯ СИ РАБОТНИК

1000-ия си работник прие през изминалата седмица Завод4 - Мъглиж към „Арсенал“ АД. Тази чест се падна на 44-годишната Мария Спасова Ванкова, която избра за първия си работен ден датата 13-ти март, петък.

На старта на първия си работен ден Мария бе посрещната от ръководството на Завод 4, начело с неговия директор д-р инж. Георги Ненчев, заместник-директора по техни-

ческите въпроси Делян Трифонов, синдикалния лидер на КНСБ в завода Мария Мазнева и началник цеха, в който е назначена - Тодор Станков.

Пред „Трибуна Арсенал“ Мария сподели, че вярва в щастливите съвпадения на събата, както и че е невероятен оптимист. Новата работничка, назначена като МО-

ПЕВ / машинен оператор „Производство на експлозивни вещества“/ в цех 120 на Завод 4, ще се обучава в рамките на 2 седмици под ръководството на своя ментор и обучител - Димка Петрова, която има 25-годишен опит в „Арсенал“.

Приеха ме много хубаво - мило и с много топлина. Впечатлена съм и окрилена, сподели след края на първия си работен ден Мария Ванкова. За да подаде документи за работа в „Арсенал“ и то специално в Завод 4, Мария е мотивирана от своя съпруг, който също е арсеналски работник - в цех 140 на Завод 4. В първия си работен ден Мария подаде и първата си арсеналска молба - за членство в заводската структура на КНСБ.

Оттам й пожелаха тя да е човекът, който да приеме 2-хилядния работник в Завод 4.

Деляна Бобева

В БРОЯ ЧЕТЕТЕ:

на стр. 5

Арсеналска гордост:
Място, на което да
се посветиш

на стр. 7

Среци:
Племенницата на Чудомир
Лилия Димитрова

„АРСЕНАЛ“ С НОВ ДИРЕКТОР ПО РЕЖИМА

От 4-ти март в ръководния екип на „Арсенал“ АД има нов член. Това е 45-годишният Петър Петров. Той заменя поста директор по административните и специални въпроси на мястото на пенсионирания преди няколко месеца Станислав Ненов. Петър Петров е възпитаник на Великотърновския университет „Св. св. Кирил и Методий“, където завърши две магистратури: по история и политология и дипломация и национална сигурност. Преди това е учили в Медицински колеж - Стара Загора. Средното си образование завърши в СОУ „Екзарх Антим Първи“, а УПК - в СПТУ по хидравлика.

Петър Петров е за първи път на работа в „Арсенал“. Преди това е работил дълги години като главен еколог на община

Павел бания, бил е също така медицински фелдшер, учител и за кратко в сферата на частния бизнес. Женен е, с един син, който е ученик в ПМГ „Никола Обрешков“ в Казанлък. Съпругата му е учителка в Павел бания.

Посрещнаха ме радушно, а колективът, в който попаднах, ми харесва. Това е друга среда, изключително интелигентна, която ми допада. Така обобщи първите си впечатления от „Арсенал“ новият директор по административните и специални въпроси. Пред „Трибуна Арсенал“ Петров каза, че обича работата на високи обороти, динамиката, разностранните задачи. Определя се като диалогичен човек и човек на детайлите, но безкомпромисен по отношение стриктното спазване на правилата и тяхното изпълнение. Човек, който се старае да не влага лични елементи в решаването на различни казуси. Привърженик е на екипната работа. Обича да учи нови неща и ненавижда деленето на групи в колектива, както и интригите. Владее руски и английски език.

Продължава на стр. 3

Издателски съвет: Николай Ибушев, Янко Запрянов,
Цветан Шиков, Добрин Драгнев.

Редколегия: Деляна Бобева - гл. редактор, Диана Нейчева, Мария Ращкова,
Първолета Петкова, Мария Пискова, Миран Маденджиян, Венко Юнаков.
Със съдействието на КНСБ и КТ „Подкрепа“ в „Арсенал“ АД.

Ветеранът-химик инженер Антонка Кънчева:

ЕДИН ЖИВОТ - ЕДИН ОТДЕЛ - ЕДИН ЦЕХ!

В Химичния отдел по това време технолозите-инженери и конструкторите „се броят на пръсти“. Признава, че работата там не е приличала като

идва реалното усвояване – Антонка поема цялата отговорност, но подкрепата на шефката Юрукова е безцenna за нея. Всичко

дължи, не само на добрата механика, но и на доброто, качествено хромово покритие“.

Предизвикателствата не свършват.

Иде ред на 5.45 – автомат. Арсеналци знаят що е то... Усвояването върви в Шейновския завод. „Гордея се с това, защото го правих без външна помощ“, споделя инж. Дечева-Кънчева. Конструктивните грешки при установката, малкият размер на канала на цевта, липсата на оригинална биметална тел за аноди, механичните мъки с втори конус на патронника, са допълнителните ядове, с които качеството на галваничното покритие върви „ръка за ръка“. Скоростта на подаване на електролита, параметрите на тока, температурата и прочие – всяка технологична подробност, до проблема с късото съединение при медните аноди... са все изпитания, през които Антонка е минала, проблеми, които е решила: „С повече усилия се справихме блестящо!“

С прецизността на професионалист, днес химик Дечева описва в подробности трудностите, съпътствали не едно ново производство. Не – защото са част от професионалната й кариера, а с убеждението, че този ценнен опит е важен, че в крайна сметка резултатът е налице, а изделията – пуснати в производство и получили оценка за качеството си на международен пазар. Тя няма как да не отчете и работата по въвеждането на пластмасовите детайли по метода на шприцоваването. И изработването на седалките за Булгар Рено-то от пенополиуретан. Същите тези хора, арсеналци, спецове по пластмасите, отхвърлят и разработката на цялата химия по Стрелата. След създаването на Завод 5 качеството на боядисването също е в задачите на инж. Кънчева и колегите й – химици.

Професията я праща за малко и като преподавател в училището на „Арсенал“. Но работата в цеха тя не оставя. Има опит и в „Инженеринг“-а. Полезен опит, от който е доволна.

Петимата началници, с които през годините работи Антонка – инженерите Койчев, Юрукова, Б. Петров, Стефан Тотев, Г. Костадинов, оставят у нея спомените за професионализъм и отлични организационни качества. „Всички, с които съм работила, имаха отличната теоретична подготовка от ХТИ – София и ХТИ – Бургас, дори – от Германия. Даже средните имаха сериозни познания, натрупани в производствения опит“, подчертава инж. Кънчева. Тя е минавала и през задачи, не пряко свързани с работата на химиците – като проблемите с изтеглянето на голямата гилза в

ла своя си път. Има и внук, и две сладки правнучки. На тяхната възраст инженер Кънчева не била и чувала що е то – химия. В нейното детство по време на войната вият сирени и прелият самолети. Като момиче обичала всички учебни предмети, а химията се отключила за нея в кръжока на една вълшебна учителка в 10-ти клас. „Дошла съм тук случайно, но изобщо не съжалявам. Ако трябваше да започна отново, пак бих избрала химията. Или – архитектурата. В „Арсенал“ беше прекрасно!“, казва химикът, винаги спазвал правилото „Професията е такава, че и най-малкото отклонение води до съвсем друго нещо...!“. Човекът, на когото никога не е тежало да стане в 5.45 сутрин и пеша да иде до „Арсенал“. Но – който се радва, че сега може спокойно сутрин да си полежи. Заслужила си е почивката. Радва ѝ се. Не скучае, не знае какво е това. Не е са-

Достойните, които инж. Кънчева помни с работата им:

- Началник Химичен отдел от 1958-ма: химик Дяков;
- Технолозите – инженери: М.Мирчев, Васил Драганов, Атанас Койчев;
- Пиротехник Савчев;
- Отговорник Галваничен цех – Нина Атанасова;
- Колежките цехови технологии: Лияна Чукова-Юрукова – в Пиротехна и Златка Герасимова и Дафина Костова – в Капсулна;
- Химиците от Бюрото към Завод 0, оглавено от инж. Юрукова след пръскането на Химотдела през 1964-та по заводи: Славка Мермерска, Елена Лачева, Стефка Парлапанска, Драганов, Божиков, Мишо Михайлов, Хр.Василев – Камбо, Радка Тенева, Тодорка Василева;
- Екипът, работил за усвояването на SPG в Галваничния цех: началник-цех Тодор Андонов, ОТК – Атанас Григоров, военен представител Иван Ко-зарев, лаборантите – Мария Добрева, Мария Желева, колежката Величка;
- Специалистите по пластмаси, въвели новите: ложа, полуложа и прилад на автомата: Тодор Божиков, М. Михайлов, К.Билярова, Генка Костадинова, Атанаска Николова, Стойчо Куманов;
- Специалистите, отговорни за формулирането на боядисването след създаването на Завод 5: Иван Драганов, Сашка Бозукова, Илия Касабов, Мария Стоянова;
- Майсторът на хромироването, фосфатизирането и лакирането Николай Дечков от завода в Шейново;
- Новопостъпилите Русалина Петрова и Мария Минева.

те по стените са от времето, когато още работела, плете-ните на една кука каренца – от първите пенсионерски години. „Сега вече само чета и гледам телевизия“, смее се домакинята, наредила снимки на фамилията – синове, внуци и правнучки. Синовете са отлични математици – единият вече архитект, другият – Динко, компютърен специалист, скоро започнал работа в перспективно звено на „Арсенал“. Внучките: една художничка и две икономистки и още една – пое-

мотна. Винаги има интересно занимание. Има и спомени. Гордее се с постижението „Струйно скоростно хромиране“, постигнато с колежките специалисти – химици. Специалните професионални умения водят инж. Кънчева чак в Ирак, в Куба /„Раят на земята!“/ и при колеги от Съветския съюз. Специална жена. С нея има какво да си кажеш. Но – за себе си тя казва просто: „Един живот – един отдел и един цех“. В „Арсенал“, разбира се.

Диана Рамналиева

Инженер Кънчева, позната и като Дечева, не е потомствен химик. С точността на мисълта, наследена от дядо учител и баща счетоводител, увлечена от една учителка с възрожденски патос, от гледката на величието в строителството на един нов промишлен гигант и впечатлена от една незабравим филм за Мария Кюри, Антонка избира софийското ХТИ. А после – „Арсенал“. Изборът: Казанлък идва след агитация на млад арсеналец сред дипломантите-химици. Четири момичета от тях идват в оръжейницата. Така инженер Дечева, вместо в химкомбината в Димитровград, близо до родното Хасково, през 1958-ма попада в Пиротехна на Завод 10: малките къщички са потопени в пролетно зелено. А – „Барутна беше като Бразилска Амазония!“ Още първия ден зад портала инж. Дечева се изумява: усеща се като във вакационно селище. Толкова е зелено, чисто и тихо. Вече знаела какво е химически завод, та – спрямо това, „Арсенал“ ѝ се сторил рай. Никак даже не съжалява, че е дошла там. За малко – за 32 години.

за инженер-химик, а имало и страхове от взривоопасните операции, извършвани ръчно. Заради професионалното си развитие Антонка отива в Галваничния цех като началник-смяна, после става цехов технолог. Цехът тогава е до жп-линията, използват се едва няколко галванични процеса – алкално поцинковане, кисело калайдисване, никелиране на дребни детайли във въртящи се барабани. Хромирането, без което днес специалното производство е немислимо, почва чак с усвояването на АК-47. Усвояването прави Нина Атанасова. По литературни данни, без документация, но – сравнително лесно, по това време се усвоява и алкалното кадмиране. С това покритие, инж. Дечева казва, не е имало никога производствени проблеми.

По това време Антонка е вече съпруга. Сините очи на колега от общежитието са неустоими. В професията тя расте – вече е в Химичен отдел, при началник инж. Койчев. „Арсенал“ навлиза във все по-големи мащаби: отделът се пръска по отделните заводи през 1964-та. Строи се новият Галваничен цех с Хромажнна и Отделение за другите процеси. Цехът се оборудва с модерни немски вани с въртяща се катодна щанга, потопяни барабани, апарати за обезмасляване. Проблемът идва с усвояването на SPG, оборудването не е пригодно и се налага преустройство, заради плитките вани. Кънчева поема проектантството, инвеститорски контрол, работата на технолог. Почват прецизните пресмятания, КАП разработва ваните конструкторски, правят се в Завод 8. След СМР

Продължение от стр. 1

INDEX 2015

Така обобщи арсеналското представяне на изложението изпълнителният директор на търговското дружество „Арсенал 2000“ - Христо Ибушев, чийто служители подготвят участията и представянето на „Арсенал“ в тези световни форуми и работят по подготовката на новите договори.

Като резултат от продължителните усилия на целия екип на „Арсенал“ и от подготовката за участието на фирмата в това изложение, фактически се връщаме с няколко нови големи опции за договори и реални такива, каза за „Трибуна Арсенал“ Христо Ибушев. На практика това е най-успешното участие на фирмата в това престижно изложение, което затвърждава световния имидж на марката „Арсенал“.

Този извод се потвърждава и от факта, че големите конкуренти на „Арсенал“ от чужбина живо са се интересували от опита на най-голямата фирма в България в отбранителната индустрия.

Това е хубаво, но и още повече задължава откъм качество и висота, категоричен е Ибушев.

В столицата на Арабските емирства Абу Даби „Арсенал“ се представи със 100 изделия от своята продуктова гама на площ от 30 кв. метра. Добрата локация на павилиона на „Арсенал“ го е превърнала в един от акцентите на изложението.

Следващото голямо предизвикателство за световно представяне на фирмата е през следващия месец в Бразилия. От 14-ти до 17-ти април в Рио де Жанейро е поредното изложение LAAD, на което ще демонстрират възможностите и продуктовата гама на „Арсенал“.

Това ще е 5-то поред участие на фирмата в бразилското изложение. 20 кв. метра и 2-ма представители на фирмата ще бранят честта на „Арсенал“ и ще търсят още нови партньори и възможности за нови договори.

Чака ни много работа, категоричен е изпълнителният директор на „Арсенал 2000“ Христо Ибушев.

Деляна Бобева

Продължение от стр. 1

„АРСЕНАЛ“ С НОВ ДИРЕКТОР ПО РЕЖИМА

Новият директор е арсеналски син. Родителите му са били арсеналици. Баща му Иван Иванов, освен, че е работил в „Арсенал“, е възпитаник на СПТУ по машиностроение на територията на фирмата. Майка му - Славка Христова, е дългогодишен служител в склад на завод 5.

Петър Петров е зодия Скорпион. Определя се и като запален шахматист и почитател на руската история, особено от периода между 1917 и 1941 година. Дели свободното си време между семейството, шаха и очаровското си куче Микаела.

Обича да чете. Любимите му книги са „Финансистът“, „Титан“ и „Стоик“. Филмът, който никога няма да му омръзне, е „Бялото слънце на пустинята“.

С работата си в „Арсенал“ се надява да е полезен на ръководството и на целия колектив.

Деляна Бобева

РАЗШИРИВАНЕ НА СТИПЕНДИАНТСКАТА ПРОГРАМА

Стипендиантската програма на „Арсенал“ АД е част от фирменията политика за привличане на млади специалисти, на които дружеството

ние ученици от казанлъшките училища, независимо от профила им и приети за студенти, както и вече обучаващи се на бакалавърска степен по

осигурява възможност за развитие и постигане на високи степени в професионалната реализация.

Досега се отпускаха стипендии на обучаващи се в Пловдивския филиал на Техническия университет – София, по специалността „Оръжейно и боеприпасно производство“ във факултет „Машиностроение и уредостроение“.

От 2015 г. към Стипендиантската програма се добавят и обучаващи се студенти от инженерните специалности на Техническия университет – София и Техническия университет – Габрово, както и инженерно-химически специалности от Химио-технологичния и Металургичният университет – София и Университета „Проф. д-р Асен Златаров“ – Бургас, имащи приложение във фирмата.

За стипендианти на „Арсенал“ АД с предимство могат да кандидатстват завършилите средното си образова-

ти специалности.

За периода на обучение фирмата ще осигурява месечни стипендии на студентите и ще изплаща техните семестриални такси. Тези суми представляват значително перо в бюджета на всяко семейство със студент-стипендиант.

След завършване на висшето си образование всички стипендианти ще имат осигурено работно място по специалността във фирмата, гарантирано от двустранно подписан договор.

Кандидат-стипендианти могат да изпратят CV и мотивационно писмо на е-адрес

kadri@arsenal-bg.com
или на пощенски адрес бул. „Розова долина“ №100, гр. Казанлък, тел. 0431/6-31-33.

Информацията е подгответа от отдел „Кадри“ на „Арсенал“ АД

Родолюбив жест

ОТБЕЛЯЗВАНЕ НА НАЦИОНАЛНИЯ ПРАЗНИК НА БЪЛГАРИЯ В ГРАД КИШИНЕВ

Николай Ибушев спомоществовал на честването

По повод Националния празник на България Трети март и 137-годишнината от Освобождението на България Посолството на Република България в Република Молдова организира на 03.03. 2015 г. церемония по полагане на цветя на Паметника на опълченците в гр. Кишинев, празничен концерт и прием.

На церемонията по поднасяне на цветя на Паметника на опълченците в гр. Кишинев се включиха близо 150 души. От молдовска страна взеха участие заместник-министр на външните работи и европейската интеграция на Република Молдова г-н Тудор Уляновски и директорът на Дирекция Централна и Югоизточна Европа г-н Щефан Бучюскану.

В мероприятието участваха още посланици, дипломати, представители на организации от българската общност и молдовски граждани. В мероприятието активно се включиха преподаватели и ученици от Българския Теоретичен лицей „Васил Левски“ в Кишинев, които бяха подготви-

ли програма, посветена на празника.

На организирания от посолството прием бяха показвани и присъстваха пред-

приема беше произнесено слово от извънредния и пълномощен посланик на Република България в Република Молдова г-н Петър Вълов, в

ставители на държавното и дипломатическо кръгло, българската общност, дейци на науката и културата, СМИ, бизнесмени. В рамките на официалната част на

което беше отбележано историческото значение на Трети март. На приема присъстваха над 250 души.

Трибуна Арсенал

ЦЕНИ ЗА РАБОТЕЩИТЕ В „АРСЕНАЛ“ - АД

ПОЧ.КОМПЛЕКС "АРСЕНАЛ" НЕСЕБЪР								
СЕЗОН		DBL	SGL	DBL+EXB	SGL+CHD	SGL+2CHD	DBL+CHD	TRIPL
A 01.06. - 19.06.15	ALL 1	76	56	111	56	76	102	114
B 20.06. - 09.07.15	ALL 1	88	72	129	72	88	120	132
C 10.07. - 25.08.15	ALL 1	116	88	159	88	116	147	174
B 26.08. - 14.09.15	ALL 1	88	72	129	72	88	120	132
A 15.09. - 30.09.15	ALL 1	76	56	111	56	76	102	114

ЦЕНИ ЗА НЕРАБОТЕЩИ В „АРСЕНАЛ“ – АД

ПОЧ.КОМПЛЕКС "АРСЕНАЛ" НЕСЕБЪР								
СЕЗОН		DBL	SGL	DBL+EXB	SGL+CHD	SGL+2CHD	DBL+CHD	TRIPL
A 01.06. - 19.06.15	ALL 1	84	62	123	62	84	112	126
B 20.06. - 09.07.15	ALL 1	98	80	144	80	98	133	147
C 10.07. - 25.08.15	ALL 1	127	97	176	97	127	163	190
B 26.08. - 14.09.15	ALL 1	98	80	144	80	98	133	147
A 15.09. - 30.09.15	ALL 1	84	62	123	62	84	112	126

Цените са за стая в български лева на база ALL /всичко включено/.

забележка:
DBL - двойна стая
SGL - единична стая
DBL+EXB - двойна стая с допълнително легло /за възрастен /
SGL+CHD - двойна стая - възрастен + 1 дете/6-12год./
SGL+2CHD - двойна стая - възрастен + 2 дете/6-12год./
DBL+CHD - двойна стая с допълнително легло - 2 възрастни + 1 дете /6-12год./
TRIPL - тройна стая

За деца до 6 год. настаниване - бесплатно

2. EARLY BOOKING /ранни записвания/

- До 31.03.15 г. - 20% отстъпка
- 01.04.15 г. - 30.04.15 г. - 15% отстъпка
- 01.05.15 г. - 31.05.15 г. - 10% отстъпка

3. Плащания по EARLY BOOKING /ранни записвания/

- - 30% при записване
- - останалата сума до края на посочения период за отстъпка.

4. ЦЕНИ АПАРТАМЕНТ ЗА РАБОТЕЩИТЕ В «АРСЕНАЛ» - АД

• ЦЕНИТЕ СА ЗА АПАРТАМЕНТ ЗА ДВАМА ЧОВЕКА, В БЪЛГ.ЛЕВА (ВСИЧКО ВКЛЮЧЕНО - ALL)

01.06. -19.06.15	ALL	A	90
20.06. - 09.07.15	ALL	B	106
10.07. - 25.08.15	ALL	C	130
26.08. - 14.09.15	ALL	B	106
15.09. - 30.09.15	ALL	A	90

• ДОПЛАЩАНЕ ЗА ТРЕТИ ВЪЗРАСТЕН В АПАРТАМЕНТ НА ДОПЪЛНИТЕЛНО ЛЕГЛО - (ВСИЧКО ВКЛЮЧЕНО - ALL)

01.06. - 19.06.15	ALL	A	32
20.06. - 09.07.15	ALL	B	40
10.07. - 25.08.15	ALL	C	52
26.08. - 14.09.15	ALL	B	40
15.09. - 30.09.15	ALL	A	32

• ДОПЛАЩАНЕ ЗА ДЕТЕ ОТ 6 -12год. В АПАРТАМЕНТ НА ДОПЪЛНИТЕЛНО ЛЕГЛО - (ВСИЧКО ВКЛЮЧЕНО - ALL)

01.06. - 19.06.15	ALL	A	27
20.06. - 09.07.15	ALL	B	36
10.07. - 25.08.15	ALL	C	45
26.08. - 14.09.15	ALL	B	36
15.09. - 30.09.15	ALL	A	27

5. ЦЕНИ АПАРТАМЕНТ ЗА НЕРАБОТЕЩИТЕ В «АРСЕНАЛ» - АД

• ЦЕНИТЕ СА ЗА АПАРТАМЕНТ ЗА ДВАМА ЧОВЕКА, В БЪЛГ.ЛЕВА (ВСИЧКО ВКЛЮЧЕНО - ALL)

01.06. -19.06.15	ALL	A	100
20.06. - 09.07.15	ALL	B	118
10.07. - 25.08.15	ALL	C	144
26.08. - 14.09.15	ALL	B	118
15.09. - 30.09.15	ALL	A	100

• ДОПЛАЩАНЕ ЗА ТРЕТИ ВЪЗРАСТЕН В АПАРТАМЕНТ НА ДОПЪЛНИТЕЛНО ЛЕГЛО - (ВСИЧКО ВКЛЮЧЕНО - ALL)

01.06. - 19.06.15	ALL	A	35
20.06. - 09.07.15	ALL	B	44
10.07. - 25.08.15	ALL	C	57
26.08. - 14.09.15	ALL	B	44
15.09. - 30.09.15	ALL	A	35

• ДОПЛАЩАНЕ ЗА ДЕТЕ ОТ 6 -12год. В АПАРТАМЕНТ НА ДОПЪЛНИТЕЛНО ЛЕГЛО - (ВСИЧКО ВКЛЮЧЕНО - ALL)

01.06. - 19.06.15	ALL	A	30
20.06. - 09.07.15	ALL	B	40
10.07. - 25.08.15	ALL	C	50
26.08. - 14.09.15	ALL	B	40
15.09. - 30.09.15	ALL	A	30

Описание на хотела и услугите, предлагани в него:

- * официална категория - 2* /две звезди/
- * рецепция - 24 часа
- * разстояние до плаж - 50 м.
- * лоби бар - 24 часа
- * басейн - бесплатно ползване на шезлонг и чадър.
- * фитнес уреди на открito - бесплатно
- * мини голф - платен
- * основен ресторант за изхранване на блок маса
- * паркинг - платен
- * стаи с 2 и 3 основни легла - тоалетна, душ, мини бар, телевизор с каб. оператор
- * климатик индивидуален - платен

Обява

Поради увеличаване обема на работа „Арсенал“ АД набира работници за дългосрочен ангажимент на трудов договор за следните професии:

- монтажник изделия от метал /боеприпаси/;
- оператор на преса метал;
- шлосер;
- стругар;
- фрезист;
- шлайфист;
- оператор на металорежещи машини с ЦПУ;
- настройчик;
- окачествител;
- инструменталчик;
- леяр;
- други.

Осигурен е бесплатен транспорт за работещите в Завод 4 – площадка Мъглиж от населените места в района: Казанлък, Овощник, Черганово, Крън, Енина, Дунавци, Копринка и Мъглиж.
Работата може да бъде и на сменен режим.

За позициите могат да кандидатстват и пенсионери с опит и стаж в „Арсенал“.

Всички кандидати за обявените позиции трябва да имат образователен ценз: завършено средно образование или допълнително придобита професионална квалификация и трудов стаж.

За получаване и подаване на документи за работа и за входящо интервю – в „Приемна“, офис №4, на 50 м. южно от централния портал на „Арсенал“ АД (всеки работен ден от 14.00 до 15:00 часа) или по електронен път
Email: kadri@arsenal-bg.com
www.arsenal.bg

Пакет документи може да се получи и от гише „Пропуски“, централен портал (всеки работен ден от 08.00 до 16.30 часа).

За контакти и информация:
тел: 0431/63133, 0431/57747

„1-во лице единствено число“

МЯСТО, НА КОЕТО МОЖЕШ ДА СЕ ПОСВЕТИШ

Тук ми харесва!

**Доволна съм!
И колективът - хубав!
И цехът - модерен.**

Това са думи на две от над 500-те нови работници, приети в завод 4 на „Арсенал“ АД в гр. Казанлък за последната половина година. Те са на 29-годишната Севджан от цех 130 на завода и на 38-годишната Делка от цех 170. И двете са от сравнително новите работници в завода, наемани заради разширяването на дейността и разрастването на ангажиментите на база склучените дългосрочни договори за продукция.

И Севджан, и Делка, преди да подадат молби за работа в „Арсенал“, са работили на трудови договори в други фирми, но са предпочели тази заради по-високите заплати и възможността да получаваш това, което си изработиш, заради бонусите към тях, добрата и отговорна социална политика, безплатния транспорт до работното място и възможността да имат работа за дълъг период от време.

И тук съм на смени, но всичко е много добре уредено, колегите са невероятни, началникът - добър, е тезата на 29-годишната Севджан. За Делка бонусите са още повече: редовна и по-високо

ка от предходната месторабота заплата, ваучерите от 40 лева месечно за храна, топлият обяд във фирмения стол, който позволява за 2-2,50 лева да се нахраниш добре. За Делка, която пъту-

3 и 4 на „Арсенал“ за отдалеченост на работното място. Заедно с увеличените с 10% от началото на тази година основни работни заплати на всички заети в „Арсенал“, парите стават още повече. В

ва от село на около 15 километра от местоработата й, от особена важност е добавката от 150 лева, която се дава на всички работещи в заводите

семейството на Делка давама са работещите в тези два завода за боеприпаси, а общо трима в „Арсенал“, които месечно получават 120 лева

под формата на ваучери.

Това са пари, които решават до голяма степен и въпроса с храната в семейството, категорична е тя.

И двете нови работници, наети в цеховете на завод 4, не спестяват и друго: радушното приемане от колективите им, отзивчивостта на по-старите работници да ги научат на тънкостите в работата, вътрешният колективен живот и малките празници в самите цехове и смени, грижата и отношението, което срещат отстражи на началник- цеховете си, от ръководството на завода и лично от изпълнителния директор на „Арсенал“ Николай Ибушев.

Освен добавките за отдалеченост на работното място от 150 лева месечно при пълен цикъл на месец, работа на втора категория труд, безплатния транспорт от и до работното място, ваучерите за храна, възможността за евтин обяд, служебната паралня за работното облекло, безплатното медицинско обслужване на територията на завода, достъпа до Медицинския център на „Арсенал“ с нужните специалисти и профилактични програми, запазена марка на фирмата, е образцовата детска гради-

на за децата на работещите в „Арсенал“ и бесплатната почивка във фирмения станция в Несебър за най-добрите работници и служители, както и отстъпките за ползването ѝ отстрана на техните семейства.

Заради разрастването на колектива на завод 4 в Мъглиж, привличането на различни специалисти и работници от други краища на страната, фирмено ръководство разработва и варианти за настанявания в безплатни квартири или жилища в близост до работното място.

Стартиралият основен ремонт в различни части на територията на завод 4 и ремонт на стаите за почивка и общите части, на парка и алеите към него, съвсем скоро ще даде нова визия на цялата територия на Завод 4.

Един завод, в който, за да работиш, се изисква отговорно отношение към работата, спазване на технологичната дисциплина, мисъл за колегата до теб и желание да се работи.

Фактът, че основният „гръбнак“ на завод 4 са хора с опит и стаж в него от по 2, 3, че и 4 десетилетия, означава само едно: че е място, на което можеш да посветиш добри си и съзидателни години. И да си доволен от това. Защото имаш всичко.

„Трибуна Арсенал“

Важно съобщение!

ГРАД БЕЗ ОТПАДЪЦИ!

Община Казанлък започва кампания по почистване на града под мотото „Стъпка по стъпка към град с нулеви отпадъци“. Надеждата е, че кампанията ще бъде подкрепена от гражданите и бизнеса, като се включат в инициативите, насочени към намаляване на отпадъците на територията на общината. Голямата цел

местно със своите партньори, е определила пунктове, в които ще бъдат разположени контейнери, обозначени със съответните надписи, където всеки може да предаде безвъзмездно излезли от употреба малки електроуреди и ненужни дрехи.

Големите домакински уреди – хладилници, парални, съдомиялни, както и едрогабаритни отпадъци – мебели и др., могат да бъдат предавани на:

е Казанлък да се превърне в „Град с нулеви отпадъци“.

Първата инициатива е Предвеликденска кампания, която ще се проведе в периода 26. 03 - 29. 03. 2015 г. за разделно събиране на излезли от употреба домакински електроуреди, ненужни стари дрехи и едрогабаритни отпадъци – мебели.

Община Казанлък, съв-

местът с пунктовете и площадките е публикуван на интернет страницата на Община Казанлък.

Списъкът на организации, партньори на Общината в кампанията, е публикуван на страницата на Община Казанлък и е отворен за всички, които имат желание да се присъединят.

Допълнителна информация за кампанията можете да получите на тел. 0888428890, 0431/98380, 0431/98274 и 0431/63880.

Следващата инициатива е организирането през летните месеци за периода от юни до септември на кампания за събиране на строителни отпадъци до 0,5 куб. м. от текущи ремонти. Целта е да се улесни предаването на малките количества строителни отпадъци от домакинствата и да се ограничи незаконното им изхвърляне.

Това са първите две инициативи, в които Община Казанлък кани граждани да вземат участие. Вратите ни са отворени и за други интересни идеи и предложения, свързани с голямата ни обща цел „Да превърнем отпадъците в ресурс“.

Списък с пунктите и площадките за предаване

Арсеналски фурбол

С 8 гола откри втория полусезон Детско-юношеският футболен отбор „Арсенал 2000“. Младите арсеналски футболни надежди от набор 2000/2001-десета победиха градския си съперник „Розова долина“ с 4:1, с едно попадение на Джемил Орхан и хетрик на Владислав Димитров.

При подготовката група-десета „Арсенал 2000“ отново се наложи с убедителното 4:0, като точни бяха Цветомир Цанев с 2 гола, Стефан Рачев с 1 гол и Кристиан Чернев също с 1 попадение в мрежата.

За следващия си мач ФК „Арсенал 2000“ гостува на отбора на „Ботев“, гр. Гълъбово.

В неделя, 22-ри март, започват и срещите за юноши - младша възраст. Арсеналските футболисти доминират на ФК „Стара Загора“.

Миран Маденджиян

на отпадъците

I. Пунктове за събиране на малки електроуреди

1. Център - Паркинг зад Универсалния магазин
2. Запад - Паркинг на магазин „Кауфланд“
3. Изток - Паркингът, разположен източно от магазин „Изток“
4. Юг - ул. „Хан Аспарух“ – североизточно от ПГ по строителство

II. Пунктове за събиране на стари дрехи

1. Център - Паркинг зад Универсалния магазин
2. Запад, кв. „В. Левски“ – Общински пазар
3. Изток - ж.к. „Изток“ - Паркингът, разположен източно от магазин „Изток“
4. Юг - ул. „Хан Аспарух“ – Североизточно от ПГ по строителство

5. Север – Пресечката на ул. „Ген.Столетов“ и ул. „Войнишка“ - ъгълът до бившата сграда № 2 на Община Казанлък

III. Общински площи за разделно събиране отпадъци от домакинства

1. Базата на „Металхард“ ЕООД в индустриалната зона - гр. Казанлък
2. Базата на фирма „Монамур“ - с. Копринка

IV. Изнасяне на едрогабаритни отпадъци – електроуреди и мебели, пред домовете – 26, 27 март 2015 /четвъртък и петък/

Заяви на тел. 0431/63880

Организатор
Община Казанлък, Общинско предприятие „Комунална дейност и поддръжка на инфраструктурата“

Иди и виж

ЧУДОМИРОВИ ПРАЗНИЦИ 2015

25 март-1 април

25 МАРТ / СРЯДА /

17:30 ч. ЛХМ „ЧУДОМИР“
Откриване на празниците с изложба „ИЗБРАНО ОТ ЧУДОМИР“
19:00 ч. ИЧ „ИСКРА - 1860“
14 Театрален фестивал „Комедийният хит на сезона“:
Намен Донев: „Лекция № 2 - Възгледите на един учител за всебобщата просвета“

26 МАРТ / ЧЕТВЪРТЪК /

17:30 ч. ЛХМ „ЧУДОМИР“
Представяне на книгата „Калуна - Каля“ на Георги Божинов. Гост - Деян Енев.
18:00 ч. ИСКРА № 4
Изложба фотография „Както я нареди“
19:00 ч. ИЧ „ИСКРА - 1860“
14 Театрален фестивал „Комедийният хит на сезона“:
Сако от велур“ от Станислав Стратиев - ДТ Пловдив.

27 МАРТ / ПЕТЬК /

15:00 ч. „ВОЕНЕН КЛУБ“
Национален конкурс за весела детска рисунка „Малките нашици“ и национален конкурс за детска хумористична творба „Присмехулици“
19:00 ч. ИЧ „ИСКРА - 1860“
14 Театрален фестивал „Комедийният хит на сезона“:
„Народен представител“ по Бранислав Нушич - ДТ Търговище

28 МАРТ / СЪБОТА /

09:30 ч. ИЧ „ИСКРА - 1860“
„Алиса в страната на огледалния свят“
Детската театрална школа при Народно читалище „Искра-1860“
10:30 ч. ИЧ „ИСКРА - 1860“
Чудонемирчета - конкурс за хумористично изпълнение

29 МАРТ / НЕДЕЛЯ /

11:00 ч. НАМЕРНА ЗАЛА, ДОМ НА КУЛТУРАТА „АРСЕНАЛ“
„Малкото - големо пътешествие“
детско представление на театър Любомир Кабакчиев
19:00 ч. ИЧ „ИСКРА - 1860“
14 Театрален фестивал „Комедийният хит на сезона“:
„Сваличи“ на Елин Рахлев - ДТ „Антон Страшимиров“ Разград

30 МАРТ / ПОНЕДЕЛНИК /

17:30 ч. ЛХМ „ЧУДОМИР“
Представяне на книгите „Написано върху вода“ на Георги Георгиев и „История на футбола в Казанлък“, с автори Георги Стоянов и Петър Сотиров
19:00 ч. ИЧ „ИСКРА - 1860“
Фолклорен спектакъл на ансамбъл „Загоре“ - 60 годишен юбилей

31 МАРТ / ВТОРНИК /

19:00 ч. ЛХМ „ЧУДОМИР“
„Лъста младост, сватба недолюбена“ -
Фолклорен танцов театър „Родина“

01 АПРИЛ / СРЯДА /

10:30 ч. ЛХМ „ЧУДОМИР“
Научна конференция „Чудомир и нашето съвремие“
с гости проф. д-р Лине Милчаков и проф. д-р Никола Георгиев
18:00 ч. ИЧ „ИСКРА - 1860“
Церемония по закриване на Чудомирови празници с участие на балет Арабеск.

с подкрепата на

* 20 март - Воеен клуб - 19:00 ч.
„Под око“ - спектакъл на театър „Л. Кабакчиев“

* 20 март - НЧ „Искра-1860“ - 18:30 ч.
„Пролетно вдъхновение“ - концерт на художествени формации

* 21 март - ул.
„Искра“ 4 - 11:00 ч.
„Пролетни гости“ - спектакъл за деца на театър „Л. Кабакчиев“

* 23 март - ОУ "Г. Кирков" - 9:00 ч.
Общинско първенство по шахмат

* 23 март - НЧ „Искра-1860“ - 19:00 ч.
„Годеж“ - комедия от Сърбислав Минкович, спектакъл на Младежката театрална студия с ръководител Мая Стоянова

www.kazanlak-bg.info Снимка: Иван Бонев

25 март - 1 април - Чудомирови празници

* 26 март - Воеен клуб - 17:00 ч.

Концерт, посветен на 25-ата годишнина на Съюза на офицерите и сержантите от запаса

* 26 март - стадион „Севтополис“ - 9:00 ч.
Общинско първенство по лека атлетика

* 28 март - летище Овощник - 10:00 ч.

Национален събор за купата на Казанлък по моделизъм

* 28 март - Воеен клуб - 16:00 ч.
Концерт - 30 години Вокална група „Ехо“

Информация за спектаклите по време на Чудомировите празници - в Инфоцентъра на ул. „Искра“ 4.

Футболен лексикон

Близо 90 са вече младите футболни надежди в ДЮШ ФК „Арсенал 2000“. Много от тях са многообещаващи вече бъдещи футболни таланти и имена. Вече пореден брой ги представяме в специалната ни рубрика. С ясната надежда, че, ако сега са просто деца, които обичат футбола, един ден много от тях ще са голяма новина.

Трите имена:

**Юсеин
Пател**

Години:

16

Училище:

ПГТМ Професионална гимназия по транспорт и транспортен менеджмент

От колко време играеш в „Арсенал“?

От 3 години

Като какъв?

Ляв офанзивен халф и нападател

Любим играч,
любим отбор?

**Кристиано Роналдо,
ФК Реал Мадрид**

Какъв искаш да станеш?

Футболист

Шанс

ДВАМА КАЗАНЛЪЧАНИ В ЛУВЪРА

Двама души от Казанлък ще бъдат включени в официалната делегация за представянето на региона в парижкия „Лувър“. Това ще стане след провеждането на анкета сред жителите на общината. В допитването, организирано от Община Казанлък, са включени два въпроса - „Кои са богатствата на Казанлък, които трябва да види светът“ и „Каква е визитката на Казанлък според попълващия анкетата“.

Попълнената бланка трябва да бъде пусната в една от двете специално поставени кутии, намиращи се в залата на Културно-информационния център на ул. „Искра“ № 4 и в Деловодството на Община Казанлък на бул. „Розова долина“ № 6.

Бланките могат да се изтеглят от интернет страницата на Община Казанлък www.kazanlak.bg в рубриката „Пресцентър“ в прикачен файл към този текст или да се вземат на мястото, където са поставени кутиите. Попълнената анкета може да се изпрати и в сканиран вид на e-mail адреса на Община Казанлък: mayor@kazanlak.bg.

Срокът за участие в анкетата е 31 март 2015 г. На 2 април 2015 г. в присъствието на нотариус ще бъдат изтеглени имената на двама участници, които ще бъдат включени в официалната делегация от Казанлък за представянето на града на розите в Париж.

Пресцентър Община Казанлък

На кого искаш да приличаш?

Роналдиньо, защото е един от кралете на футбола.

Племенницата на Чудомир Лилия Димитрова:

РАЗКАЗИТЕ НА ЧУДОМИР НЕ СА ШОУ

Лилия Димитрова. В Казанлък тя няма нужда от друго представяне. Името е достатъчно. Но Казанлък има нужда да знае още и още от онова, което тя пази като спомени от живота на една фамилия – родът на Чудомир. Лилия е племенница на писателя-художник, краевед, музейен деец..., "въобщественик", както Димитър Чорбаджийски на шега определят хората, небезразлични към всичко наоколо. Точно така, небезразлична към нещата, е и Лилия: тя пише стихове, детски писки, ходи по окръжни литературни сбирки, прави проучвания за родния край, публикува статии в местната преса, рови из документи, поставя куклени представления, пее в православния хор /"Толкова са хубави църковните песнопения...!"/, опитва да вложи и толкова липсващия на нашата Православна църква социален момент в помощ на хората, търси дирите на Левски... Ненавижда отчаянието и самосъжалението, обича полските цветя, каквито носил Чудомир след разходките си, обича китките от двора – като ония, с които я изпращали в града роднините от Турция и ония, които Мара Чорбаджийска редяла по цветове, докато малката племенница попивала всяко движение и поглед на она-зи леля, съпругата на Чудомир, която остава в сърцето с аристократичните си матери, тънък вкус и широко отворената врата на дома си. Дом, чийто обитатели познават Багряна, Дора Габе, Константин Щъркелов, Михаил Кремен, Мара Пенкова... – българската интелигенция и бояхема от втората половина на 20-ти век, към която тези обитатели истински принадлежат. Дом – по думите на Лилия, "верен на семейната традиция". Традиция на обгрижването: от пъстрия букет и пълната чанта, с която те изпращат от село – до широкото посрещане у роднините в града. Традиция на радостта от взаимните срещи и обичта между хората.

Лилия помни пейката в болницата от последните месеци на Чудомир и първите му думи в срещата: "Моят брат умря ли...?" – на нея се пада да му каже за смъртта на дядо си. Семейната загуба Чудомир изрича с думи-

те: "Останах само с една сестра...". Днес родствениците на Чудомир са пръснати къде ли не – Лондон, Прага, Рим, Русе, Поморие, София, Бургас, Пазарджик... Те са икономисти, лекари, програмисти, певци, хуманистристи, художници, артисти..., има дори един бивш пълномощен министър в Китай. Но – все така се държат

следването променят начина й на мислене и с нова задълбоченост и систематичност тя е убедена, че в последните години е написала най-доброто си. Затова казва: "Никога за нищо не е късно!". И заръчва: "Младите да не се отчайват", а отчаянието им, според Лилия, идва от това, че се откъсват от живота, от природата, защото не умелят да се радват на мал-

влак от Казанлък, преспива и се връща на другата сутрин. Мара Пенкова споделя някои неща с младата племенница. А Лилия помни времето, когато, вече в късните години на живота си, актрисата идва тук, за да взима от Чудомир разкази, по които да прави свой рецитал. Чудомир се шегувал пред дядото на Лилия: "Тая Мара умня! На тия години и с тоя за-

брива и създавам близост между хората. И се ядосвам точно за по два часа – минава ми бързо". Тя не спира да говори с оня „припран“ говор, който е запомнила и учило си Чудомир, не спира да се смее, да вее шарени рокли и широкополи шапки по „Искра“ – вече в осмото си десетилетие, наскоро отпразнувано с организация на Общината, която миналата година я отличи с вписване в Почетната книга на Казанлък. Вниманието, дадено ѝ от местната общност, Димитрова мисли да върне в съответен жест – иска да даде богатия си личен архив на казанльшкия Исторически музей „Искра“. Сред фамилните ценности са военните дневници от Балканската и Отечествената война, на дядо й – Георги Чорбаджийски, брат на Чудомир, и на баща ѝ – Димитър Подскочиев, лично награден от маршал Толбухин след измъкването на своя полк от минното поле край Надканиджа.

За живота си именно в Казанлък Лилия не съжалява. Три пъти отказвала работа в София. Не на последно място – и заради съветите на именития си чичо, изживял интересния си живот далеч от столичната сутета. Но! – непременно държал връзка със столичния културен елит и бояхема. „Отивам в София за сверяване на часовника“, казвал Чудомир. „Не е Мара виновна, че той е останал тук, а здравето му и лудата му глава!“, казва племенницата, която разказва, че стражовете от туберкулозата в ранните години на Чудомир са една от причините да избере чистия въздух на родната Долина. И близостта със семейството.

Пред портата на тазгодишните Чудомирови празници Лилия Димитрова си спомня за семейството на Чудомир и художничката Мара Ноно娃, чиито картини предстои да видим в експозиция в Художествената галерия в Казанлък. Изложбата е част от събитията в празници. В програмата е включена и научна конференция „Чудомир и нашето съвремие“, в която Димитрова ще участва със свой доклад, именно по темата за семейните традиции.

Лилия Димитрова с деца и внучи в Бургас

помежу си. Като една от тях, Лилия казва за себе си, че е имала тежък живот, че професията ѝ на детска учителка ѝ е била тясна и затова се втурва в какво ли не друго. Натрупала е камари медали от фестиwalи на художествената са-модейност. На 60 тя почва да следва богословие. Подтикът идва от арх. Аксентий, помощник в Митрополията, срещнал Лилия в „Света Троица“, където ръководела 14 години православния хор. Аксентий е праща кандидат-студентския справочник. Лилия казва на децата: "Отивам, за да не ме приемат..., за да знам завинаги, че висшето образование не ми е съдба". Но днес вече е магистър. Щастлива е от това, най-после е постигнала нещото, искано цял живот: "Много пъти съм спирала навремето да уча висше. Мислех, че е заради баща ми, но после разбрах, че е имало друга причина." Признава, че знанията от

ките неща".

В търсенето на тия „малки“ неща от живота идват още навремето и големите срещи в живота на Лилия. Покрай чично си тя се запознава с Дора Габе и Багряна. Помни срещата с Михаил Кремен, случила се при една нейна разходка с Чудомир из София. Не забравя и разменените тогава думи около „Романът на Яворов“, след което, по идея на дядото на Лилия, идва и нейното познанство с брата на Яворов в Чирпан, с когото после поддържал връзка. Някои от писмата му дошли при Лилия чрез Мара Чорбаджийска. „Той не обичаше Лора“, казва Лилия за брата на поета, за когото се говори, че дава на Яворов пистолета на убийството. Лилия помни и актрисата Мара Пенкова, близка приятелка на Чудомир. Три пъти я е посещавала в Златица, където тя се оттегля заради здравето си. Затам Лилия хваща следобедния

дух иска да прави рецитал...“. „Пенкова имаше безпогрешен усет към неговото творчество. Тя можеше да усети атмосферата на Турция. Защото Чудомир винаги се ядосваше: „Правят от моите разкази панаира...! С Пенкова не беше така“, казва племенницата на Димитър Чорбаджийски, която също е забелязала навика да се акцентира на „шумното“ в неговите разкази. „Разказите на Чудомир не са шоу“, казва Лилия – „Те са психология“. Той, чрез интелектуалните наструпвания в семейството на даскали, свещеници и певци, окръжни съветници..., чрез фамилната традиция, опирайки се на усмивката на обикновения човек, пише с много любов, идваща от семейството, допълва племенницата. И казва: „Там омраза няма. Имаще привързаност и взаимопомощ: да си помогаме!“. Лилия си знае: „Аз съм весела, жизнерадостна, бъ-

подсказва, че не се знаят нещата около нея, както и по отношение на тяхната връзка с Чудомир. Винаги съм казвала, че Чудомир не се чете както трябва, особено, в неговите сатирични изповеди. Той винаги търсеше насмешката в онова, което казва, но – насмешката с една голяма любов, и насмешка, в която има много подтекст. И, ако трябва да се разисква по неговите бележки, чувства..., трябва винаги да се търси подтекста – когато се поглежда отгоре-отгоре, винаги се допуска груба грешка. За мен Мара Чорбаджийска беше един безкрайно етичен, културен човек с природна интелигентност, носещ в гена си културата на един интере-

сен, древен род, в който има зографи и интересни взаимоотношения в многобойното семейство – в добрия смисъл, като една голяма взаимопомощ между многото сестри и братя. Като по-голяма, тя е проявявала изключително грижовно отношение към сестрите си – Здравка Зайкова живее у тях, а Мара се грижи и за малката Ани и нейния син, на когото Мара подарява пиано и отглежда таланта му на музикант, така че – той става един добър пианист... Да не говорим за отношението на Мара към безкрайните роднини на нейния мъж, които посочено гостуваха у тях. Половината от братовчедите са минали през тяхната къща. У тях живееха

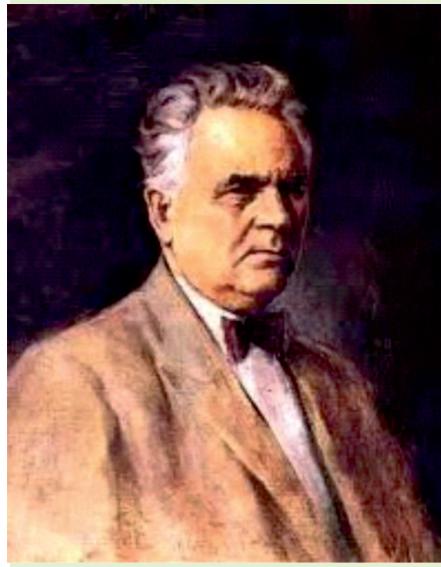
като у дома си синовете на едната ѝ сестра, синът на другата, за да учат в техникума. Ако беше конфликтна жена, каквато се опитват да я описват, Мара нямаше да приема така хората у дома си. А тя се грижи за тях. За гостуванията пък, да не говорим. В събота и неделя нашето семейство за-дължително гостуващо у тях. Тя посрещаше чудесно, а отношението ѝ към мен винаги ме изненадваше, защото тя много ме обичаше. Говореше ми за изкуството, за цветята, картините, може би усещаше у мен вътрешен усет към красотата и търсеще отзodka на изкуството в обикновения човек като мен. Посрещаше много гости и не е вярно, че

не е била добра домакиня! Във всичките ѝ действия имаше финес – от посрещането на хората до поднасянето на сладкото със табличка..., а има един сладкиш с плод, който аз продължавам да правя по нейна рецепта. Живели сме в годините, когато имаше купонна система, тя готовеше като обикновена жена и се справяше с всичко. Вярно е, че Мара не споделяше личните си неща с всички, беше най-близка с приятелката си Паранжилова. Беше близка и с нашето семейство.

Диана Рамналиева

Очаквайте продължението в следващия брой 102 на „Трибуна Арсенал“

125 ГОДИНИ ОТ РОЖДЕНИЕТО НА ЧУДОМИР

През 1890 г. на 25-ти март в с. Турия, Казанлъшко, се ражда петото дете на Мария Дончева и хаджи Христо Чорбаджийски - Димитър. Баща му починал млад, с притеснението, че от него „човек няма да стане“. Димитър Чорбаджийски обаче става известен писател-хуморист, художник, краевед и общественик, на когото Казанлък дължи огромна част от славата си. Псевдонимът на писателя – Чудомир, е наследен от прякора му още като юноша, когато приятелите му откриват прилика между него и държавния деец Чудомир Кантарджиев. През 1913 г. завърши рисувалното училище в София. Участва в Балканската и Първата световна война. От 1921 г. негова съпруга е художничката Мара Нонова. Работи като гимназиален учител в Казанлък /1920-1933/, усъвършенствал се в Париж. До смъртта си е председател на читалище „Искра“. От 1924 г. до 1960 г. е уредник и директор на музей „Искра“ на обществени начала. Сътрудничи на столичния в. „Зора“. Един от основателите е на в. „Казанлъшка искра“. От 1938 г. е член на Върховния читалищен съвет.

Хумористичните разкази на Чудомир го правят изключително популярен, а книгите му за кратко време претърпяват многообразни издания. В края на 40-те години излизат „Не съм от тях“ и „Нашенци“, а след това и „Аламинът“ и „Кой както я нареди“. В периода 1947 - 57 г. излизат „Консулт на Голо бърдо“ и „Избрани произведения“. Творбите на Чудомир са преведени на румънски, руски, словашки, сръбски, чешки и други езици. Освен като писател и художник /автор е на над 1000 рисунки и акварели/, Чудомир е широко известен и с изследователска си и краеведска дейност.

По повод 70-ата си годишнина е удостоен със званието „Заслужил дяятел на културата“ и получава орден „Народна република България“. През 1966 г. е избран от Павелбанския район за народен представител в V-то НС. През 1967 г. получава званието „Народен дяятел на културата“.

Умира на 26 декември 1967 г. в София.

В Казанлък е създаден единственият в България литературно-художествен музей – ЛХМ „Чудомир“. В него се съхраняват повече от 15 000 оригинални ръкописа, рисунки, скици, писма, книги и лични вещи на Чудомир и съпругата му. През 1992 г. е учредена Фондация „Чудомир“, която ежегодно организира Чудомирови празници с връчване на литературна награда „Чудомир“.

Писателят и журналист от Казанлък Веселин Стоянов, отишъл си от света преди година, през 2005 г. посвети на Чудомир своите „безсъници“.

ПРИЧУДЛИВИ БЕЗСЪНИЦИ С ЧУДОМИР

На вълни прииждат поколенията и всяко, като в цигански катун, освен новите си дрехи и прически, модерните си идеи и автомобили, мъкне в каруцата си и новите декори, сред които иска да живее. Идва поколението, оглежда се и казва: „Какви са тия вехтории тук, беджанъм?...“, след което започва да разчиства.

Така поколенията разчистиха Тачовата фурна, Безистена в центъра, издълбаха дълбоката дупка на мястото на градинката на читалище „Искра“, удариха ключовете на кръчми, дюкянни и бърснарници, които някога бяха скромните декори на живота, който пък техните баби и дядовци така сладко обичаха... Но такава е вечната пулсация на времето. Ще минат години, ще дойде ново поколение, ще стовари и то целия си катун от суперфризери, аудио и визуална техника, ще инсталира компютрите си, големи сателитни чинии ще се затъркалят и, преди да седне да засърба от тези чинии чорбицата на световната културна програма, новото поколение ще се огледа и още по-свирепо ще завика: „Какви са сега тук тия боклуци?...“ и ще почне тутакси да разчиства.

Сигурно познанието за тази пулсация е накарало Чудомир с мъдра ирония да нарисува върху малка чамова дъска, която години висеше в музея, един първобитен човек. Задачата на дълъчицата беше проста. Тя трябваше да онагледява пред посетителите като как е изглеждал първобитният човек. Години по-късно случайно се взирах в чертите на този, облечен в кожа и грабнал тояга човек и изведнъж, по небесно навсярно просветление, в татарските скули и ниското чело, в провисналите мустаци и страхотната вътрешна убеденост, че този свят създаден за негова лична употреба, аз видях Нашенца...

Не минаха и няколко десетки хиляди години и Нашенца вече носеше калпаче и дисаги, а между зъбите му тропаше глинена луличка. Ако пък беше гражданин, Нашенца играеше моникс и имаше платен членски внос в читалището „Искра“. А Чудомир търпеливо се вглеждаше в него, защото самият Чудомир беше голям и мъдър библейски творец, за него самото време течеше по

друг начин, в други измерения... Приседнал в своята тясна работилничка за хора, примижал с едното око заради вечната цигара, Чудомир критично оглеждаше Нашенца, пристъргваше го тук и там, дялваше някъде, където имаше да се дялне, по-тупаше го и му слагаше в пояса една „риба-шаран“ и го провождаше „по живо и по здраво“ да се пиле по света и да се диви на човешките измислици. На

политики, по вестници и депутатстване. Тогава Чудомир въздишаше, защото знаеше, че такава е човешката природа и, за да не му е съвсем самичко на человека, и, за да има известен ред и справедливост, сядаше и създаваше на селянина селянка, за да има кой да копае царевицата и да плеви бобените вейки. На полуинтелигента му създаваше полуинтелигентка, за да могат те двамата пък да

чиновника „домакиня“, нави чиновника „домакиня“, нави ролки на главата, наметна едн закърпен пеньоар, изправи я до портата и я остави да се бори с кризата, като кълне по цял ден съседките и примамва чуждите кокошки да снасят яйца в нашите полози.

Така беше...

Като свърши тази работа, Чудомир поизтръска скута си, в който бяха нападали изрезки и трески от мъжки и женски кройки, по-

полуинтелигенти, макар че от две половини трябва да се ражда едно

цияло,

поне така е по света...

Само си мислим, че се променяме.

Пулсацията е на равни интервали, с равна сила и равен материал. Сигурно това е разбрали мъдрецът Чудомир, докато се е ровил в останките от декори на толкова цивилизации, преминали по нашите краища. Монети, грънци и гробници, все декор, който се променя - ние се различаваме от Нашенца по това, че знаем да си служим с „Изи микс“, но той пък е по-мъдър от нас, защото е измислил колелото.

Знаел ги е тези неща Чудомир и затова ни е сътворил една вселена от хора, а декорите е оставил да си сменяме сами - според времето и вкуса си, според писата и автора, според режима на демокрация. На нас библейски мъдрият човек ни остави скромната роля на сценични работници. Е, някои може и да стигнат до миманса, други да се прокраднат до второстепенна роля, трети пък да ги номинират за престижни награди, но истината е една - всички се раждаме във второ действие.

Всичко това носи радост човеку, но Чудомир винаги ще ни гледа с окото на Майстора от работилницата, присвito от цигарения дим, критично ще ни престъргва от тук и там, а ние все ще се озвъртаме, без да сме сигурни дали сме точно от тази писка и дали вече не ни сменят декорите.

Той знаеше много - най-главната Метрополия е в душата на човека. Без нея всичко останало е безнадежно дълбока провинция.

Прочие, беше прав...

Страницата подготви:
Мария Ращкова

друг пък един навличаше противото сетренце и го определяше като самонадеян полуинтелигент. На трети мушваше скритом някоя златна махмудия в джоба и онзи тутакси ставаше най-сърдит лихварин, а пък, когато на самия Чудомир му беше весело, той съвсем набързо си издялваше едно човече, слагаше му на масата две-три килца винце и онзи веднага се напиваше като пожарник.

С ей-такива хора се пълнеше тезгая на Чудомир и, когато дълъчиците на рафтовете започваха да се огъват, той вземаше всеки екземпляр поотделно, оглеждаше го критично, погалваше го със своя божествен дух на Творец и му казваше: „Живей, плоди се и прочие...“ След което го пускаше сред декорите на този град, декори, които той предвидливо беше заселил с подглътани слугинчета, подофицири и попове, защото, както е известно, те са една особена категория хора и тях той правеше от друго тесто.

Но народът, нали си е калпав, веднага хукваше по кръчми и

дадат цял интелигент. А на лихваря му даде лихварка, за да се научи и той какво е да имаш да даваш... И понеже самият Чудомир обичаше винцето, смили се той над пияница и му даде само лоша жена, вярно - лоша, но поне не му пиеше от виното...

И докато се оглеждаше по рафтовете, умореният Чудомир усети, че някой подсмърча до него. Това беше чиновникът, държавният чиновник, за когото нищо не беше останало от държавната трапеза. Вечно подсмърчаш, промърмори тогава Чудомир и той също надникна към държавната трапеза. От спасители на Отечеството и кора хляб не беше останала. Тогава Чудомир съвсем се умисли, а сетне, в миг на просветление и вдъхновение от самия Бог, взе, че венча бедния чиновник за самата Държава. Понеже не беше много редно да се сключва брак, бил той църковен или граждански, между един човек и Държавата, защото знаем, че това води до тоталитаризъм, Чудомир нарече невястата на

засмя се леко и каза: „Ами това е...“ Погледа още известно време произведенията и подкачи ги от тук и там, откъсна някой прописнал конец, завърза по-здраво потурийте на един, засука на друг мустака, избърса някоя сълза и, като се засмя, рече: „Е, хайде сбогом...“ така направи Чудомир и ни остави да се щурате сами в този свят, сякаш сме венчани за някаква щуравица...

Ей го на - търговчета раждат търговчета, адвокатите раждат адвокати, те пък плодят малки адвокатчета, ветеринарните доктори раждат ветеринарни докторчета, пощальончета раждат пощальончета, депутатите раждат депутатчета, лихварките раждат лихварчета и само селяните раждат пак селянчета - получи се някакъв цикъл на повторяемост, даже самата полуполигенция взе да ражда все

За връзка с редакторите на „Трибуна Арсенал“:
Деляна Бобева: 0882 98 70 13, e-mail: didab@abv.bg
Диана Рамналиева: 0882 98 70 14, e-mail: diana_ramnalieva@abv.bg
Мария Ращкова: 0882 98 70 12; Първолета Петкова: 5 74 55